

2.16 - Lufta frymërore - Hyrje.

(2.16 - Spiritual Warfare - Introduction)
(Shkrimet nga ALBB)

Referoju temave të mëposhtme.

- 1.01 - Pashka - Për çfarë bëhet fjalë në të vërtetë.
- 1.02 - Shpëtimi.
- 1.03 - Identiteti yt i ri në Krishtin Jezus.
- 1.04 - Fjala e Perëndisë.
- 1.05 - Autoriteti i Besimtarit.

1. Sepse ne nuk luftojmë kundër mishit dhe gjakut.

Shkrimet bazë:

Ef. 6: 10-18 (Armatimi i plotë i Perëndisë)

¹⁰ Për çfarë mbetet, vëllezërit e mi, forcohuni në Zotin dhe në forcën e fuqisë së tij. ¹¹ **Vishni gjithë armatimin e Perëndisë që të mund të qëndroni kundër kurtheve të djallit,** ¹² **sepse beteja jonë nuk është kundër gjakut dhe mishit, por kundër principatave, kundër pushteteve, kundër sunduesve të botës së errësirës të kësaj epoke, kundër frymërave të mbrapshta në vendet qiellore.** ¹³ Prandaj merreni të gjithë armatimin e Perëndisë, që të mund të rezistoni në ditën e mbrapshtë dhe të mbeteni më këmbë pasi t'i keni kryer çdo gjë. ¹⁴ Qëndroni, pra, të fortë, duke patur në ijë brezin e së vërtetës, të veshur me parzmoren e drejtësisë, ¹⁵ dhe duke mbathur këmbët me gatishmërinë e ungjillit të paqes; ¹⁶ mbi të gjitha, duke marrë mburojën e besimit, me të cilën mund të shuani të gjitha shigjetat e zjarra të të ligut. ¹⁷ Merrni edhe përkrenaren e shpëtimit dhe shpatën e Frymës, që është fjala e Perëndisë; ¹⁸ duke u lutur në çdo kohë dhe me çdo lloj lutjeje dhe përgjërimit në Frymën, duke ndenjur zgjuar për këtë qëllim me çdo ngulmim dhe lutje për të gjithë shenjtorët,

- Sepse eteja jonë nuk është **kundër gjakut dhe mishit**, por kundër principatave, kundër pushteteve, kundër sunduesve të botës së errësirës të kësaj epoke, **kundër frymërave të mbrapshta në vendet qiellore.**
- Ekziston një botë frymërore dhe një botë fizike e natyrshme në të cilën jetojmë. Bota frymërore është përmendur shpesh në sferën e mbinatyrshme, "mbi" që do të thotë "mbi natyrën".
- Sfera frymërore ishte e para (Zan.1: 1-2) dhe pastaj erdhi bota fizike (Zan.1: 3-19) në të cilën jetojmë tani. Për të përdorur një ilustrim mund të thuhet se sfera frymërore është "prindi" dhe sfera natyrore është "fëmija", i cili ende i nënshtrohet prindit. Me fjalë të tjera, sfera natyrore është ende subjekt i autoritetit të fushës frymërore.

2. Krijimi i sferës frymërore dhe natyrore.

Zanafilla1 (i gjithë kapitulli)

Zanafilla 1: 1-2 (Perëndia që është frymë krijoi natyrën ose fizikën)

¹ Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën. ² **Toka ishte pa trajtë, e zbrazët; dhe errësira mbulonte sipërfaqen e humnerës; dhe Fryma e Perëndisë fluturonte mbi sipërfaqen e ujërave.**

Zanafilla 1: 3-25

³ Pastaj Perëndia tha: "U bëftë drita!". Dhe drita u bë. ⁴ Dhe Perëndia pa që drita ishte e mirë; dhe Perëndia e ndau dritën nga errësira. ⁵ Dhe Perëndia e quajti dritën "ditë" dhe errësirën "natë". Kështu erdhi mbrëmja e pastaj erdhi mëngjesi: dita e parë. ⁶ Pastaj Perëndia tha: "Le të jetë një kupë qiellore mes ujërave, që t'i ndajë ujërat nga ujërat". ⁷ Dhe Perëndia krijoi kupën qiellore dhe ndau ujërat që ishin poshtë saj nga ujërat që ishin sipër saj. Dhe kështu u bë. ⁸ Dhe Perëndia e quajti kupën qiellore "qiell". Kështu erdhi mbrëmja, pastaj erdhi mëngjesi: dita e dytë. ⁹ Pastaj Perëndia tha: "Ujërat që janë nën qiellin të grumbullohen në një vend të vetëm dhe të shfaqet tera". Dhe kështu u bë. ¹⁰ Dhe Perëndia e quajti terrenin "tokë" dhe grumbullimin e ujërave "dete". Dhe Perëndia pa që kjo ishte mirë.

2.16 - Lufta frymërore - Hyrje.

Gjoni 1: 1-5 (frymorja para natyrores)

¹ Në fillim ishte Fjala, dhe Fjala ishte pranë Perëndisë, dhe Fjala ishte Perëndi. ² Ai (fjala) ishte në fillim me Perëndinë. ³ Të gjitha gjërat u bënë me anë të tij (fjala), dhe pa atë nuk u bë asnjë nga ato që u bënë. ⁴ Në atë ishte jeta, dhe jeta ishte drita e njerëzve. ⁵ Dhe drita shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e kuptoi.

(Gjoni 1:14)

¹⁴ Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit prej Atit, plot hir e të vërtetë.

- Në këto shkrime gjithashtu ne shohim se të gjitha gjërat u bënë nëpërmjet Fjalës dhe Perëndisë dhe në vargun 14 ne gjithashtu shohim se "Fjala" është Jezusi.
- Pastaj kemi të drejtë të themi se të gjitha gjërat janë bërë nga Jezusi, Fjala, nga Perëndia.

3. Beteja në frymë.

Si të krishterë, ne jemi në një betejë frymërore çdo ditë. Në luftë, betejat luftohen në fronte të ndryshme, për arsye të ndryshme dhe me shkallë të ndryshme të intensitetit. E njëjta gjë vlen edhe për luftën frymërore

- Betejat dhe luftërat tona frymërore janë reale, edhe pse nuk mund ta shohim fizikisht sulmuesin. Por, ne mund të edukojmë veten se si luftohen betejat dhe si ndikojnë ato në jetën tonë të përditshme.

Por **Mateu 28:18** nuk është vetëm për shpëtimin tonë; është edhe për fitoren tonë çdo ditë.

¹⁸ Pastaj Jezusi u afrua dhe u foli atyre duke thënë: "Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë.

- Çdo ditë fitorja arrihet duke njohur, besuar dhe kuptuar betejat që ne po rezistojmë çdo ditë, pavarësisht nëse jemi pasiv ose aktiv në betejat.

Nehemia 9: 6

⁶ Vetëm ti je Zoti! Ti ke bërë qiejt, qiejt e qiejve, dhe tërë ushtrinë e tyre,, dheun dhe tërë ato që qëndrojnë mbi të, detet dhe gjithçka që është në ta. Ti i mban gjallë tërë këto gjëra dhe ushtria e qiejve të adhuron.

Lluka 2: 13-15

¹³ "Dhe menjëherë engjëllit iu bashkua një shumicë e ushtrisë qiellore, që lëvdonte Perëndinë, duke thënë: 14 "Lavdi Perëndisë në vendet më të larta, dhe paqe mbi tokë njerëzve mbi të cilët qëndron mirëdashja e tij!"

¹⁵ "Dhe ndodhi që, kur engjëjt u larguan prej tyre për t'u kthyer në qiell, barinjët i thanë njëri-tjetrit: "Le të shkojmë deri në Bethlehem për të parë ç'ka ndodhur dhe ç'na bëri të ditur Zoti".

Efesianëve 6:12

¹² sepse beteja jonë nuk është kundër gjakut dhe mishit, por kundër principatave, kundër pushteteve, kundër sunduesve të botës së errësirës të kësaj epoke, kundër frymërave të mbrapshta në vendet qiellore.

Kolosianëve 1: 15-16

¹⁵ Ai është shëmbëllesa e Perëndisë së padukshëm, i parëmlinduri i çdo krijese, ¹⁶ sepse në të u krijuan të gjitha gjërat, ato që janë në qiejt dhe ato mbi dhe, gjërat që duken dhe ato që nuk duken, frone, zotërime, principata dhe pushtete; të gjitha gjërat janë krijuar me anë të tij dhe në lidhje me të.

2.16 - Lufta frymërore - Hyrje.

Hebrenjve 11: 3, çfarë na kërkohet që ne të besojmë?

³ *Me anë të besimit ne kuptojmë se bota është ndërtuar me fjalën e Perëndisë, sa që ato që shihen nuk u bënë prej gjërave që shihen.*

Megjithatë, meqë nuk e shohim, shpesh nuk arrijmë të besojmë në të. Nëse ne nuk besojmë në të, atëherë nuk mund të jemi të vetëdijshëm për gjithçka që po ndodh, për dhe kundër nesh.

- Nëse zgjedhim të besojmë në ekzistencën e qenieve dhe vendeve frymërore apo jo, nuk e ndryshojmë faktin e ekzistencës dhe aktiviteve të tyre.
- Ne besojmë me sytë e zemrës sonë, dhe jo me sytë në kokën tonë. Ka pasur të tjerë që ishin në gjendje të shihnin me sytë e tyre fizikë në sferën frymërore.

2 Mbretërve 6: 11-17

¹¹ *Shumë i tronditur në zemër të tij për këtë gjë, mbreti i Sirisë mblodhi shërbëtorët e tij dhe u tha: "A dini të më thoni se kush nga tanët mban anën e mbretit të Izraelit?". ¹² Një nga shërbëtorët e tij u përgjigj: "Asnjeri, o mbret, imzot, por Eliseu, profeti që ndodhet në Izrael, i bën të njohur mbretit të Izraelit bile edhe fjalët që ti thua në dhomën e gjumit". ¹³ Atëherë mbreti tha: "Shkoni të shihni se ku është, që të mund të dërgoj njerëz për ta marrë". I bënë këtë njoftim: "Ja, ndodhet në Dothan". ¹⁴ Kështu mbreti dërgoi aty kuaj, qerre dhe një ushtri të madhe; këta arritën natën dhe rrethuan qytetin. ¹⁵ Të nesërmen shërbëtori i njeriut të Perëndisë u ngrit në mëngjes dhe doli; dhe ja, qyteti ishte rrethuar nga një ushtri me kuaj dhe kalorës. Atëherë shërbëtori i tij i tha: - "Oh, ç'do të bëjmë, imzot?". ¹⁶ Ai u përgjigj: "Mos ki frikë, sepse ata që janë me ne, janë më të shumtë se ata që janë me ta". ¹⁷ Pastaj Eliseu u lut dhe tha: "O Zot, të lutem, hap sytë e tij që të mund të shohë". Atëherë Zoti ia hapi sytë të riut dhe ai pa; dhe ja, mali ishte plot me kuaj dhe me qerre të zjarra rreth e qark Eliseut.*

Danieli 10: 7-17

⁷ *Vetëm unë, Danieli, pashë vegimin, kurse njerëzit që ishin me mua nuk e panë vegimin, por një tmerr i madh ra mbi ta dhe ata ia mbathën që të fshihen.*

Historitë e mësipërme paraqesin dy herë të ndryshme të aktivitetit që po ndodhte në fushën e padukshme që na rrethon. Perëndia lejoi këta njerëz në sferën fizike të shihnin në sferën frymërore

- Zoti hapi sytë e shërbëtorit të Eliseut për të parë ushtrinë e Perëndisë. Sytë e tij frymërorë u hapën për të parë luftën frymërore rreth tij.
- Dhe vetëm Danieli pa engjëllin që qëndronte para tij, ndërsa të gjithë e ndjenë "terrorin" dhe ikën nga vendi i ngjarjes. Danielit iu dha një qasje për të parë, dëgjuar dhe folur frymërisht, pasi ai mund të komunikonte me engjëllin.

Bibla në mënyrë të qartë na paralajmëron kundër praktikimit të magjepsjeve shpirtërore. Ashtu siç ekzistojnë shërbëtorët e Perëndisë në këtë sferë të padukshme, ashtu ekzistojnë edhe agjentët e Satanit.

- Forcat demonike duan të na joshin në mashtrimet e tyre të pushtetit dhe aktiviteve të mbinatyrshe. Magjia, horoskopët dhe fenomenet psikike mund të duken të pafajshme në sipërfaqe, por janë një ndikim i rrezikshëm që shkakton dëm të madh për ata që përfshihen.

Levitiku 19: 26-31

²⁶ *"Nuk do të hani asgjë që përmban gjak. Nuk do të zbatoni asnjë lloj shortarie ose magjie. ²⁷ Nuk do t'i prisni rumbullak flokët anëve të kokës, as do të shkurtosh fundin e mjekrës sate. ²⁸ Nuk do të bëni asnjë prerje në mishin tuaj për një të vdekur, nuk do të bëni asnjë tatuazh mbi trupin tuaj. Unë jam Zoti. ²⁹ "Mos e ndot bijën tënde duke e bërë kurvë, që vendi të mos jepet pas kurvërisë dhe të mos mbushet me prapësi. ³⁰ Të respektoni të shtunat e mia dhe do të keni respekt për shenjtëroren time. Unë jam Zoti. ³¹ "Mos iu drejtoni medimeve dhe magjistarëve; mos u konsultoni për të mos u ndotur me anë të tyre. Unë jam Zoti, Perëndia juaj.*

2.16 - Lufta frymërore - Hyrje.

Ligji i përtërirë 18: 9-14

⁹ Kur do të hysh në vendin që Zoti, Perëndia yt, po të jep, nuk do të mësosh të shkosh pas veprave të neveritshme të këtyre kombeve. ¹⁰ Të mos gjendet midis teje ndonjë që e kalon birin ose bijën e vet nëpër zjarr, as ndonjë që praktikon shortarinë, bën parashikime, interpreton shenjat dhe merret me magji, ¹¹ as ai që përdor yshtje, as medime që konsultojnë frymët, as magjistarë, as ai që ndjell të vdekurit. ¹² Sepse të gjithë ata që merren me këtë punë neveriten nga Zoti; dhe për shkak të kësaj neverie, Zoti është duke i përzënë para teje. ¹³ Ti do të jesh i përkryer para Zotit, Perëndisë tënd; ¹⁴ sepse kombet, që ti do të dëbosh, i kanë dëgjuar shortarët dhe magjistarët; kurse ty, Zoti, Perëndia yt, nuk të ka lejuar të veprosh kështu.

Ekzistojnë forca, si engjellore dhe demonike, të cilat veprojnë aktivisht përreth nesh. Është e keqja që luftojmë në luftën tonë frymore.

- Duhet ta kuptojmë se beteja nuk është kundër mishit dhe gjakut, por kundër pushteteve në vendet qiellore. Ndërsa fillojmë të marrim një zbulues të luftës frymërore, do të fillojmë të kuptojmë se si armiku po lëviz kundër nesh në sferën fizike.

4. Beteja në botë.

Ne, si besimtarë, na është thënë të mos konformohemi me këtë botë, me mënyrën si jetojnë të tjerët, por të jetojmë për t'i pëlqyer Perëndisë, që nuk është nga kjo botë.

Gjoni 17: 14-16 (Jezusi duke folur)

¹⁴ Unë u kam dhënë atyre fjalën tënde dhe bota i ka urryer, sepse nuk janë prej botës, ashtu si edhe unë nuk jam prej botës. ¹⁵ Unë nuk kërkoj që ti t'i heqësh nga bota, por që ti t'i mbrosh nga i ligu. ¹⁶ Ata nuk janë nga bota, sikurse unë nuk jam nga bota.

- Pra, ne jemi të thirrur të jetojmë në botë, por jo të jemi pjesë e botës.

Pas leximit të Gjoni 17, bëhet e qartë se nëse jemi në botë, por nga bota, do të kemi konflikte. Këto konflikte janë lufta frymërore. Janë forcat që kontrollojnë botën që janë në konflikt me Perëndinë.

- Gjithashtu duhet trajnim për të dalluar mënyrat e Perëndisë dhe mënyrat e botës. Duke qenë se kemi lindur në këtë botë, natyrisht mendojmë sipas saj, prandaj Perëndia na thotë të ripërtërijmë mendjen tonë sipas Fjalës së Tij, për të menduar si mendon Ai dhe për të njohur rrugët e Tij.
- Duhet të transformohemi për të kuptuar më mirë mënyrat e Perëndisë (**Romakëve 12: 3**). Mënyrat e Perëndisë nuk janë të natyrshme për ne.
- Ne vazhdimisht kemi nevojë të kryqëzojmë prirjet dhe dëshirat tona natyrore për të marrë gjithçka që Perëndia ka për ne.

Bota premton kënaqësi dhe kënaqësi të menjëhershme që përmbushin dëshirat e mishit tonë, një ofertë joshëse, por nga e cila duhet të jemi vazhdimisht të mbrojtur si të krishterë. Jezusi kuptoi tundimet e botës. Ai e dinte se Satani do të përdorte çdo lloj joshjeje të mundshme për të joshur zemrën e njeriut larg nga Perëndia.

- Jezusi gjithashtu e dinte sa e vështirë do të ishte për ata që besonin në Të, që të qëndronin besnikë për shkak të shqetësimeve të botës. Ai ndau shëmbëlltyrën e Markut 4 - Mbjellësi mbjell farën dhe si Satani përdor 5 gjëra për të vjedhur dhe mbytur Fjalën në betejën frymërore, **fatkeqësi ose përndjekje, shqetësimet e kësaj bote, mashtrimi i pasurive, dhe dëshirat për gjërat e tjera.**

2.16 - Lufta frymërore - Hyrje.

Marku 4: 1-20

¹³ Pastaj u tha atyre: "Nuk e kuptoni këtë shëmbëlltë? Po atëherë si do t'i kuptoni të gjitha shëmbëlltyrat e tjera?"¹⁴ Mbjellësi mbjell fjalën.¹⁵ Ata gjatë rrugës janë ata në të cilët mbillet fjala; por pasi e kanë dëgjuar atë, vjen menjëherë Satani dhe ua heq fjalën e mbjellë në zemrat e tyre.¹⁶ Po ashtu ata që e marrin farën mbi një gurishte janë ata që, kur e kanë dëgjuar fjalën, e pranojnë menjëherë me gëzim;¹⁷ por nuk kanë rrënjë në vetvete, dhe janë të përkohshëm dhe kur vjen **mundimi** ose **përndjekja** për shkak të fjalës, skandalizohen menjëherë.¹⁸ Ata përkundrazi të cilët e marrin farën midis ferrave, janë ata që e dëgjojnë fjalën,¹⁹ por **shqetësimet e kësaj bote, mashtrimet e pasurisë dhe lakmitë për gjëra** të tjera që hynë, e mbyten fjalën dhe ajo bëhet e pafrytshme.²⁰ Kurse ata që e morën farën në tokë të mirë, janë ata që e dëgjojnë fjalën, e pranojnë dhe japin fryt: një tridhjetë, tjetri gjashtëdhjetë dhe tjetri njëqind".

Betejat e luftës frymërore janë intensive kur një person vendos ta pranojë Jezusin si Shpëtimtarin e tij. Armiku do të sulmojë nga të gjitha këndet, duke shpresuar që ta bindë personin që të mos ia japë plotësisht zemrën Jezusit. Ai do të përdorë rrethana, ngjarje, njerëz, gjëra dhe madje edhe dyshime në mendjen e tyre për të vjedhur zemrën e tyre dhe për ta kthyer në rrugët e tij.

- Fara që mbillen në zemrat e njerëzve ose do të zërë rrënjë në tokë të mirë, e cila është një zemër plotësisht e dorëzuar ndaj Zotit dhe që vepron në BESIM. Ose, ajo do të mbillet në vende ku fjala fshihet larg prej tyre derisa ata të rrëzohen.
- Këto lloje betejash luftohen në botë, por përfshijnë forcat shpirtërore të errësirës që ekzistojnë në fushën e padukshme që na rrethon.

5. Beteja brenda nesh.

Bibla mëson për luftën brenda nesh, **luftën e vazhdueshme midis mishit dhe frymës**. Beteja jonë me mëkatën "lufton" brenda gjymtyrëve tona. Për të filluar shqyrtimin e betejës brenda nesh, duhet së pari të kuptojmë natyrën e saj. **Dëshirat e mishit janë pjesë e natyrës sonë njerëzore** dhe historia e tyre shkon prapa në fillim të kohës.

Zanafilla 4: 3-7.

³ Me kalimin e kohës, Kaini i bëri një ofertë frutash të tokës Zotit;⁴ por Abeli i ofroi edhe ai të parëlindurit e kopesë së tij dhe yndyrën e tyre. Dhe Zoti e çmoi Abelin dhe dhuratën e tij,⁵ por nuk çmoi Kainin dhe ofertën e tij. Dhe kështu Kaini u pezmatua shumë dhe fytyra e tij mori një pamje të dëshpëruar.⁶ Atëherë Zoti i tha Kainit: "Pse je pezmatuar dhe pse fytyra jote është dëshpëruar?"⁷ Në rast se bën mirë a nuk do të pranohesh? or në qoftë se bën keq, **mëkati** po të ruan te porta dhe dëshirat e tij drejtohen ndaj teje, **por ti duhet ta sundosh**".

- Beteja e mishit përkundrazi frymës.

Shpesh marrim vendime sipas mënyrës se si mendojmë, ndiejmë dhe duam dhe e gjejmë veten duke luftuar me zemërimin, hidhërimin dhe urrejtjen, që na çojnë në zonat e tundimit. Por Perëndia na thotë të luftojmë kundër këtyre ndjenjave mëkatore. Ne duhet të mësojmë të luftojmë kundër natyrës së vjetër që përpiqet të ngrihet tek ne.

- Pali na thotë të heqim natyrën e vjetër dhe të veshim njeriun e ri (Kolosianëve 3: 8-13). Zoti na ka dhënë Frymën e Tij, i cili do të na japë fuqi për të fituar, por ne duhet të jemi të gatshëm t'i lejojmë atij autoritetin që të jetë në kontroll të emocioneve dhe sjelljeve tona

Mateu 26:41

⁴¹ Rrini zgjuar dhe lutuni, që të mos bini në tundim; sepse fryma është gati, por mishi është i dobët".

2.16 - Lufta frymërore - Hyrje.

Romakëve 7: 14-20

¹⁴ Sepse ne e dimë se ligji është frymëror, por unë jam mishëror, i shitur mëkatit si skllav. ¹⁵ Sepse unë nuk kuptoj atë që bëj, sepse nuk bëj atë që dua, por bëj atë që urrej. ¹⁶ Edhe, nëse bëj atë që nuk dua, unë pranoj që ligji është i mirë. ¹⁷ Por tani nuk jam më unë që veproj, por mëkati që banon në mua. ¹⁸ Në fakt unë e di se në mua domethënë në mishin tim nuk banon asgjë e mirë, sepse, ndonëse e kam dëshirën për të bërë të mirën, nuk ia gjej mënyrën. ¹⁹ Në fakt të mirën që unë e dua nuk e bëj; por të keqen që s'dua, atë bëj. ²⁰ Edhe, në qoftë se bëj atë që nuk dua, s'jam më vetë ai që e bëj, por është mëkati që banon në mua.

Galatasve 5: 16-17

¹⁶ Dhe unë them: Ecn sipas Frymës dhe nuk do ta përmbushni dëshirat e mishit, ¹⁷ sepse mishi ka dëshira kundër Frymës, dhe Fryma ka dëshira kundër mishit; dhe këto janë të kundërta me njëra-tjetrën, që ju të mos bëni ato që dëshironi.

Ne vuajmë në mishin tonë, nëse i ushqejmë dëshirat e tij apo i mohojmë kënaqësitë e tij. Ne vazhdimisht luftojmë mes asaj që duam të bëjmë kundrejt asaj që dimë që Zoti dëshiron që ne të bëjmë.

Jeta e krishterë nuk është pasive. Jezusi na tha tek **Luka 9:23**, "Pastaj u tha të gjithëve: "Nëse dikush do të vijë pas meje, le ta mohojë vetveten, ta marrë çdo ditë kryqin e vet dhe të më ndjekë."

- Të krishterët nuk janë duke jetuar jetën e bollshme të dashurisë, gëzimit dhe paqes, sepse nuk janë të vetëdijshëm se si t'i mbajnë dhe t'i shpallin ato premtime. Jezusi na premtoi një jetë të bollshme që fillon këtu në tokë.
- Nëse nuk i kuptojmë forcat që janë kundër nesh dhe nëse nuk jemi të përgatitur të luftojmë për atë që me të drejtë është e jona, ne nuk do të jemi në gjendje të marrim gjithçka që Perëndia ka për ne.

6. Një Fjalë përfundimtare për luftën frymërore.

Që nga dita kur një person ka lindur në tokë, ai ose ajo është në një betejë frymërore thjesht për shkak se ai ose ajo është një qenie njerëzore. Nuk ka të bëjë fare me kombësinë, ngjyrën e lëkurës, mashkull apo femër, ose moshën, dhe shpesh kjo betejë ndodh edhe përpara se personi të lindë.

Satani është "zot" vetëm i këtij sistemi të rënë botëror, por nuk ka fuqi, sepse Jezusi e mundi atë dhe ia rimori fuqinë që ia kishte marrë Adamit dhe Evës. Ai përdor gënjeshtria dhe mashtrim për të marrë autoritetin që ka njerëzimi, për të shkaktuar probleme në jetën e njerëzve dhe këtu është edhe beteja frymërore.

Një gjë duhet të bëhet shumë e qartë, se Perëndia është suprem dhe nuk ka konkurrencë me satanin. Secili besimtar duhet të rritet në të kupuarit në fushën frymërore dhe atë natyrore dhe si funksionojnë; gjithashtu në fushën e engjëjve, demonëve etj., në mënyrën se si funksionojnë dhe cilat janë taktikat e përdorura nga satani.

Pjekuria në luftën frymërore si një i krishterë, vjen nga të kuptuarit e Fjalës së Perëndisë dhe të vepruarit në të, si dhe nga përvoja praktike që vjen përmes lutjes, këshillimit dhe shërbesës së çlirimit. Nuk ndodh brenda ditës, por me kalimin e kohës në bashkëpunim me Frymën e Shenjtë.

Nëse je i aftë në luftën frymërore, ti do të jesh fitimtar këtu në tokë.

JEZUSI ËSHTË ZOT!